

REZOLUCIJA

o razornim posljedicama ekonomske politike mjera štednje (39/14)

KONSTATIRAJUĆI da se RH već šestu godinu zaredom nalazi u teškoj gospodarskoj krizi, koju prati kontinuirani pad proizvodnje, rast nezaposlenosti, sve veće poteškoće u prikupljanju poreza, drastičan pad standarda radno ovisnog stanovništva i slabljenje vitalnih javnih službi kao što su obrazovanje i znanost

SABOR

NEZAVISNOG SINDIKATA ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA

na zasjedanju 31. svibnja 2014.

UPOZORAVA da daljnje trajanje krize dramatično potkopava nacionalne perspektive, jer će ogromni postotak nezaposlenosti među mladima neminovno izazvati traumatičan gubitak radne i osobne perspektive za cijelu jednu generaciju, jer će nastavak iseljavanja stručnih ljudi stvoriti nepremostive prepreke gospodarskom rastu u budućnosti, a kronična nezaposlenost uz ekstremno niske mirovine produljiti ozračje beznađa i apatije u zemlji.

ZAKLJUČUJE da je uzrok tomu ekonomska politika kontrakcije i štednje, tj. financijske konsolidacije – na čiju su nas pogubnost još na početku krize upozoravala velika imena ekonomske misli današnjice; da je tomu krunski dokaz danas praksa i napose šest godina trajanja krize koju prati nemoć svih hrvatskih vlada, što upućuje na potrebu hitne promjene ekonomske paradigme ne samo u RH već i na razini cijele EU.

UPOZORAVA da takva politika izaziva i dramatične socijalne posljedice, uključujući smanjivanje socijalnih prava, urušavanje socijalne države i socijalnih vrijednosti, napad na društvene potrebe građana smanjivanjem javne potrošnje, slabljenje sindikata kao jamca očuvanja europskog socijalnog modela uz dramatičan rast nejednakosti u svim zemljama – 120 milijuna ljudi u EU već se nalazi na pragu siromaštva.

PRIMJEĆUJE da iako je rast nejednakosti prema mišljenju mnogih svjetskih ekonomista, pa i istraživača MMF-a, krajnji uzrok obiju velikih svjetskih kriza, pitanje nejednakosti još uvijek nije dobilo prioritet; štoviše, u našoj zemlji niti jedna vlast nije odlučila zahvatiti u dohotke najimućnijih, već ih porezno rasterećuje.

UOČAVA da dugotrajna kriza izaziva političku nestabilnost i političke radikalizme te potkopava demokratski sustav.

PODSJEĆA da su sindikati višekratno zahtijevali promjenu ekonomske politike i da u zemlji postoje ekonomisti i drugi misleći ljudi koji su promjenu paradigme u stanju provesti.

UPOZORAVA da Europsku uniju, s takvom politikom, čeka desetljeće stagnacije, da se EU nalazi u blokadi heterogenih interesa velikih nacija i da RH, s obzirom na unutrašnje okolnosti, ne može više čekati. RH mora pronaći vlastita rješenja da ne bi izgubila biološki supstrat nacije – mlade stručne ljude.

ZABRINJAVA da obje većinske političke opcije u RH nemaju svijest o promjeni paradigme već se nadmeću u okviru zabluda postojeće.

KONSTATIRA da je razlog trajanja krize u nedostatnoj agregatnoj potražnji zbog smanjenja kupovne moći građana, kao i u pogrešnom usredotočenju na financijsku konsolidaciju radi uklanjanja deficita i javnog duga, a sve s ciljem da se stvori stabilno okruženje koje bi ohrabrilo ulagače i potaklo rast proizvodnje.

UPOZORAVA da u krizi održavanje stabilnosti ne dovodi do rasta proizvodnje, već jedino rast može dovesti do stabilnosti. Pokazalo se da primjena mjera štednje povećava javni dug, nezaposlenost i blokira rast proizvodnje.

PREPORUČUJE aktivnu ulogu države u poticanju agregatne potražnje, jer će ulagači investirati samo onda ako za svoj novi proizvod imaju kupce. Potrebno je aktivirati imobilizirane novce u zemlji i koristiti sve domaće instrumente koji jednoj suverenoj zemlji stoje na raspolaganju.

Za Sabor Sindikata
prof. dr. sc. Krunoslav **Pisk**, predsjednik

REZOLUCIJA

o oduzimanju prava na cijenu rada u javnim i državnim službama (40/14)

SABOR

NEZAVISNOG SINDIKATA ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA

na zasjedanju 31. svibnja 2014.

KONSTATIRA da dugotrajna kriza stvara okolnosti za rastvaranje socijalne strukture hrvatskog društva u režiji onih političkih snaga kojima je to javno proklamirani ili pak prikriveni program; da je taj proces napose intenziviran tijekom dvije godine vladavine sadašnje koalicijske vlasti.

UPOZORAVA da je na djelu potkopavanje sindikalnih prava, manipuliranje sindikatima, rušenje sustava kolektivnog pregovaranja, donošenje nedemokratskih zakona, učestalo kršenje međunarodnih konvencija koje je ratificirao Hrvatski sabor, te napad na temeljno civilizacijsko načelo „*pacta sunt servanda*“ uključujući napose i pravo na pravednu plaću i pravo na ugovaranje cijene rada.

KONSTATIRA da tako opsežno narušavanje radnih standarda nije neizbježna posljedica krize, već je kriza izlika za udar na socijalnu državu, na socijalna prava i na sindikate; slabljenjem sindikata slabi se jedina organizirana snaga koja je u stanju boriti se za očuvanje europskoga socijalnog modela.

PRIMJEĆUJE da se u pozadini takvog djelovanja krije namjera radikalnog smanjivanja cijene rada u zemlji radi navodnog jačanja konkurentnosti zemlje; iako se konkurentnost može povećati nizom mjera, primjerice instrumentima monetarne i fiskalne politike, povećavanjem tehnološke opremljenosti i produktivnosti, inovacijama i novim proizvodima..., Vlada RH opredijelila se isključivo za smanjivanje troškova rada.

UPOZORAVA da je u javnim i državnim službama suspendirano jedno od temeljnih civilizacijskih prava, pravo radnika na ugovaranje cijene rada. Visina plaće ne određuje se dogovorom o primjerenosti plaći putem prilagodbe zadanim društvenim i ekonomskim okolnostima kao ulaznoj veličini za formiranje Proračuna. Nažalost visina plaće određuje se kao ostatak nakon što se zadovolje sve druge potrebe iz Državnog proračuna.

ZAKLJUČUJEMO da radnik i službenik, njegov život i dostojanstvo pa i u pogoršanim okolnostima, nije predmet interesa postojeće nomenklature na vlasti unatoč njezinu socijaldemokratskom imenu. Posljedica takva odnosa vlasti su ultimatum, socijalni sporovi, izostanak kompromisa i dijaloga što djeluje razorno na mogućnosti pronalaženja konsenzualnih rješenja za izlazak iz krize.

Za Sabor Sindikata
prof. dr. sc. Krunoslav **Pisk**, predsjednik

REZOLUCIJA

o hrvatskom jeziku u znanosti (41/14)

***POTAKNUT** odredbama natječajnoga postupka za znanstvene projekte Hrvatske zaklade za znanost od 30. rujna 2013., prema kojima je zatraženo da službena natječajna dokumentacija bude pisana **isključivo** na engleskom jeziku, za sve projekte i u svim fazama postupka*

SABOR

NEZAVISNOG SINDIKATA ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA

na zasjedanju 31. svibnja 2014. godine

PODIŽE svoj glas protiv omalovažavanja znanstvene komunikacije na nacionalnom jeziku.

PODSJEĆA da u čl. 12. Ustava Republike Hrvatske iz 1990. godine piše: "*U Republici Hrvatskoj u službenoj je uporabi hrvatski jezik*", nadalje, da je od 1. srpnja 2013. g. hrvatski jezik ravnopravan svim jezicima Europske unije, dakle i engleskome.

UPOZORAVA da svojim odredbama Zaklada ne samo da obezvrjeđuje višestoljetni razvoj hrvatskoga jezika kao jezika znanosti, nego i sva nastojanja na usustavljanju hrvatskoga znanstvenog nazivlja.

ISTIČE da je hrvatska znanstvena zajednica, kao najotporniji dio hrvatskoga društva glede novonametnute jezične „tlake“ - zabrinuta da bi nešto slično sutra moglo pogoditi i njegove manje otporne dijelove - dužna podići svoj glas protiv apsurdnog pritiska, za očuvanje i razvoj hrvatskog jezika sukladno razvoju znanosti i društva u cjelini.

UPOZORAVA da u protivnome prijeti i rastakanje funkcionalnih stilova hrvatskoga standardnog jezika, što bi moglo imati pogubne posljedice za hrvatski identitet u cijelosti.

ZAKLJUČUJE da su pravdanja, - kada je nacionalni identitet u pitanju, a jezik je njegova neodvojiva sastavnica, - kao što je „efikasno međunarodno vrednovanje projektnih prijedloga“ i slična, motivirana isključivo novčanim razlozima, i kao takva nedopustiva jer se identitet ne smije svoditi na mjeru novca.

Za Sabor Sindikata
prof. dr. sc. Krunoslav **Pisk**, predsjednik

REZOLUCIJA

o potrebi prijevremenih parlamentarnih izbora (42/14)

PODSJEĆAJUĆI da se Hrvatska nalazi u teškoj ekonomskoj krizi koja se manifestira u kontinuiranom padu proizvodnje, rastu nezaposlenosti, posebno među mladima, u masovnom odlasku stručnih ljudi u inozemstvo, u očaju i siromaštvu starijih osamljenih osoba, u drastičnom padu standarda zaposlenih ljudi...

SABOR

NEZAVISNOG SINDIKATA ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA

na zasjedanju 31. svibnja 2014.

UPOZORAVA da se Hrvatska nalazi i u sveopćoj društvenoj, moralnoj i političkoj krizi koja se ispoljava u izostanku raspravne kulture i argumentiranog dijaloga radi pronalaženja izlaska iz blokade društva i ekonomije, u prekidu komunikacijskih kanala, u sukobljavanju političkih opcija na marginalnim pitanjima, u izostanku samostalne ekonomske politike, u nedostatku uvjerljive programske i političke alternative.

PREPOZNAJE da je postojeća vlast izgubila svaki legitimitet, ne uživa više potporu građana, ne ostvaruje svoje izborne programe na temelju kojih je došla na vlast, nema važnih uspjeha, nema novih ideja i inicijativa koje bi pokrenule društvo i izgubila je moralnu uvjerljivost neiskrenim odnosom prema biračima i građanima.

PREPOZNAJE da je vodeća oporbena stranka zatočenik ideja prošlosti, da nije u stanju ponuditi drugačiju ekonomsku paradigmu te da se nije uvjerljivo odvojila od tereta mračnog dijela svoje nedavne prošlosti.

UPOZORAVA da se obje velike stranke ne razlikuju bitno po stavovima o najvažnijem pitanju ekonomske politike pa se njihov sukob može tumačiti samo osobnostima njihovih čelnika koji time dodatno potenciraju stupanj nedopustive političke neodgovornosti prema stanju u zemlji.

DRŽI pogrešnim tvrdnje da u trećim strankama nema sposobnih ljudi – i to nakon što smo se osvjedočili u 'domete' ministara iz velikih stranaka! te odbija prigovore da su glasovi manjim strankama bačeni glasovi; zar nismo u zadnja tri mandata doista bacili svoje glasove kriminalnima, nepoštenima ili pak nesposobnima u velikim strankama!?

PODUPIRE inicijativu svih pet sindikalnih središnjica o nužnosti održavanja prijevremenih izbora jer u situaciji kada uobičajena sindikalna sredstva nisu dostatna a socijalnog dijaloga nema i kada se politika ljudima bavi na najgrublji način sindikati su prisiljeni baviti se politikom.

PODSJEĆA da je pozivanje na političku odgovornost za neostvarene rezultate u dosadašnjem mandatu jedan od temeljnih stupova predstavničke demokracije i sasvim se legitimno prakticira u brojnim drugim europskim državama s dugom demokratskom tradicijom.

ZAKLJUČUJE da je nužan izlazak iz društvene hibernacije i mentalne apatije, da su prijevremeni izbori put k otvaranju novih rješenja, da su svaki izbori bolji od postojećeg *status quo* i produljenja agonije s ovom politikom bez inicijative, ideja i rješenja te da bi čak i njezina ponovna pobjeda dovela do pozitivne promjene odnosa snaga i omogućila drugačiju koaliciju s više socijalnog senzibiliteta.

Za Sabor Sindikata
prof. dr. sc. Krunoslav **Pisk**, predsjednik

REZOLUCIJA

o reaktualizaciji rezolucija prošlih Sabora (43/14)

PODSJEĆAJUĆI na četiri prihvaćene rezolucije na VI. i VII. Saboru Sindikata te potvrđujući i danas njihove aktualne sadržaje

SABOR

NEZAVISNOG SINDIKATA ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA

na zasjedanju 31. svibnja 2014.

1

UPOZORAVA da su naše rezolucije o pravnoj integraciji sveučilišta iz 2006. (30/06) i 2010. g. (33/10) i dalje veoma aktualne budući da Hrvatska nije napravila relevantan pomak na planu modernog ustroja sveučilišta. **PODSJEĆA** da je nakon neuspjele reforme 2003., nakon spornih odluka Ustavnog suda iz 1999. i 2007. godine propala još jedna dobro osmišljena reforma 2011. godine zahvaljujući neprincipijelnoj koaliciji dijela akademske zajednice i politike.

IZDVAJA iz navedenih rezolucija sljedeće:

- da je zbog izostanka pravne integracije: onemogućeno oblikovanje strategije razvoja i dugoročne politike sveučilišta, otežano upravljanje *lump sumom*, onemogućena mobilizacija vlastitih prihoda za velike razvojne projekte sveučilišta, smanjena mogućnost optimalnog upravljanja kadrovskim i materijalnim resursima, da je izostala vertikalna koordinacija u upravljanju, onemogućeno jačanje odgovornosti i nadzora, onemogućeno nastajanje modernog upravljanja sveučilištem itd.
- da je pravna integracija sveučilišta bitna pretpostavka uspješne realizacije bolonjskog procesa, jer je za unutarnju mobilnost kadrova nužno da svi zaposlenici budu zaposlenici sveučilišta.
- da bez pravne integracije sveučilišta nema ni pravih sveučilišnih studija.
- da je Hrvatska, uz Srbiju, jedna od malobrojnih zemalja u kojima sveučilišta nisu pravno integrirana.

2

POTVRĐUJE Rezoluciju o položaju nenastavnog i neznanstvenog osoblja na našim ustanovama (23/06) u kojoj naglašava da su prema međunarodnim standardima članovi akademske zajednice svi njezini aktivni sudionici, uključujući i nenastavno i neznanstveno osoblje, da sustav u mnogim važnim poslovima ovisi o toj kategoriji zaposlenika, da se te ljude često demotivira za predani radni doprinos koji bi proizašao iz poistovjećenosti s akademskom zajednicom i njezinom misijom, o čemu svjedoči diskriminacija tih zaposlenika pri dodjeli povoljnijih stambenih kredita svojevremeno i svrstavanje tih ljudi u zaposlenike drugog reda, što Sindikat drži nekolegijalnim, nehumanim i štetnim pristupom.

3

PODVLAČI u Rezoluciji o upravljanju našim ustanovama (26/06) da se pri obavljanju poslovnih funkcija u sustavu znanosti i visokog obrazovanja nerijetko postupa amaterski; ustanove često vode osobe koje nisu profesionalno osposobljene za učinkovito upravljanje, a zaobilazanje propisa upućuje na izostanak pravne i upravljačke kulture, zbog čega je nužno osigurati upravljače sposobne za vođenje, motivaciju i selekciju kadrova te upravljanje materijalnim resursima; taj cilj nije moguće ostvariti bez integriranog sveučilišta.

4

POTVRĐUJE Deklaraciju o razvoju i teškoćama bolonjskog procesa u RH (39/10) u kojoj posebno upozorava na prepreke, promašaje i neostvarena očekivanja u realizaciji Bolonjskog procesa, na opterećenja izvođača nastavnog procesa, na smanjeno vrijeme za znanstveni rad, na opterećenja nastavnika administrativnom stranom posla, na izostanak financiranja radi ambiciozne realizacije bolonjskih htijenja, na poteškoće sa zapošljavanjem završenih prvostupnika, na prevelika opterećenja studenata, na nemobilnost kadrova, na nedostatak kadrova, na nedostatak preciznog normiranja svih dijelova radnog procesa koji prate neposrednu nastavu, na poticajni ambijent za komercijalizaciju itd.; u takvu ambijentu nastavnici i njihovi suradnici trpjet će dodatne pritiske da ostvaruju zarade svojim ustanovama umjesto da kvalitetno poučavaju i istražuju.

Za Sabor Sindikata
prof. dr. sc. Krunoslav Pisk, predsjednik